

РЕШЕНИЕ

№ 20193

гр. София, 22.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в
публично заседание на 24.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **9907** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба вх. № Р./01.09.2025г. на С. Л. А., срещу отказ изх. № Р./28.08.2025г. на заместник-кмет на [община], постановен по заявление вх. № Р./19.08.2025г.

Жалбоподателят оспорва акта като незаконосъобразен, поради постановяването му в противоречие с материалния закон.

Твърди, че като родител на своите деца има задължение за се грижи за физическото им, нравствено и социално развитие, за тяхното образование, лични и имуществени интереси. По силата на чл.122, ал.1 СК, носител на родителски права и задължения, бил всеки родител по отношение на ненавършилите пълнолетие негови деца. Жалбоподателят изтъква, че не е бил лишен от родителски права, поради което имал правен интерес да получи достъп до документите, които се съдържат в досиетата на децата му.

В проведеното заседание на 24.04.2026г. С. Л. А. се явява лично и с адв. А. М., който поддържа жалбата. По същество на спора пледира за нейното уважаване, чрез отмяна на отказа и връщане на преписката на ответника, който да осигури пълен достъп до досиетата на неговите деца С. С. А. и М. С. А..

По делото е депозирана и писмена защита от адв. М. М. И., в която се обобщават следните доводи за незаконосъобразност на акта: Ответникът не отричал, че може да осъществи административната услуга, както и че разполага с поисканата информация. Мотивировката на ответника, че е необходимо съгласието на родителя, на който са предоставени родителските задължения, бил неправилен и изведен в несъответствие с нормите на СК. Позовава се на

практика на ВКС на РБ, че родителят, комуто не са предоставени родителските права по отношение на децата не изгубва нито своето родителско качество, нито титулярството на родителските права и задължения. В Тълкувателно решение № 1/03.07.2017г. по т.дело № 1/2016г. било разяснено, че „родителите са задължени да носят обща отговорност за отглеждането и развитието на детето, не са лишени или ограничени от родителските права, нито са освободени от родителските си задължения, нито пък предпочетеният родител е станал изключителен титуляр на родителските права и задължения, респ. има изключителното право да ги упражнява“. Кметът на общината на основание чл.6а, ал.4, т.8 ЗЗДет., бил длъжен да осигури прилагането на държавната политика за закрила на детето в общината и да координира дейностите по закрила на детето на местно ниво, в това число осъществява контрол и мониторинг.

След като [община] е доставчикът на социалната услуга, ползвана от децата С. С. А. и М. С. А., чрез подчинената си структура ЦОП „Усмивка“, документите и преписките се съхранявали именно при ответника, а жалбоподателят е поискал извършването на административната услуга за достъп до досиетата, то отказът се явявал незаконосъобразен, защото не било ограничено правото на информация за детето от родителя, комуто не е възложено упражняването на правата.

Ответникът – заместник-кмет на [община], чрез процесуалния си представител юрк. Л. Г., оспорва жалбата, а по същество моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Изтъква, че искането на С. Л. А. за достъп до всички документи във връзка с ползването на социални услуги към ЦОП „Усмивка“ не било свързано с предоставянето на административна услуга, а писмото не притежавало белезите на индивидуален административен акт и имало единствено уведомителен характер. От друга страна, при съобразяване на разпоредбите на Регламент /ЕС/ 2016/679 и на Закона за закрила на детето, информацията, която се събирала и съхранявала в ЦОП „Усмивка“, съдържала лични данни на децата и родителя, упражняващ родителски права, които били защитени и не можели да бъдат разгласявани. Претендира възстановяване на сумата за разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение, както и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, заплатен от насрещната страна.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по заявление вх. № Р./19.08.2025г. на С. Л. А. до заместник-кмета на [община], в което се излагат следните обстоятелства: Децата на молителя С. С. А. и М. С. А. са били насочени към ползване на социална услуга към ЦОП „Усмивка“ през м.12.2024г. Поискано е да му бъде осигурен достъп до досиетата на децата, които са създадени и съхранявани в ЦОП „Усмивка“, във връзка с работата по направления от ДСП- В..

Установено е по делото, че Център за обществена подкрепа /ЦОП/ „Усмивка“- [населено място] е второстепенен разпоредител с бюджет към „Комплекс за социални услуги за деца и семейства“ в [община], който е бил разкрит с решение № 535-2 по протокол № 14/20.12.2016г. на Общински съвет- В..

Децата С. С. А. и М. С. А. са били насочени към ползване на социална услуга към ЦОП „Усмивка“ с направления № НП/Д-В-387/13.12.2024г. и № НП/Д-В-386/13.12.2024г. на ДСП- В..

С определение № 836/01.09.2025г. по гр.дело № 1128/2025г. на Районен съд- Провадия на основание чл.323, ал.3 ГПК е бил определен режим на личен контакт на двете деца М. С. А. и С. С. А., с техния баща- С. Л. А., както следва: всяка събота и неделя от всяка нечетна седмица от годината, за времето от 10:00 часа до 12:30 часа във всеки един от дните, в сградата на ДСП- В. или друго определено от ДСП- В. подходящо място, в присъствието на психолог. Определена е била и издръжка на двете деца, която да се заплаща от С. Л. А., в размер на сумите от по 300, 00

лева. Липсват по делото данни, дали този съдебен акт е влязъл в сила или е отменен от Окръжен съд- Варна.

Административното производство е приключило с издаването на отказ изх. № Р./28.08.2025г. на заместник-кмет на [община], с който не е било удовлетворено искането на С. Л. А. да му бъдат предоставени пълните лични досиета на децата му С. С. А. и М. С. А., поради това, че не е родител, който упражнява родителските права. В мотивите на акта, ответникът се е позовал на нормите на чл.27 и чл.29 от Закона за здравето, чл. 9 от Регламент /ЕС/ № 2016/679, като предоставянето на личните данни на децата можело да стане със съгласието на законния им представител, или когато това е необходимо за изпълнение на законово задължение или за защита на жизненоважни интереси на децата. Посочено е още, че на основание чл.8, ал.2 ЗЗДет., С. Л. А. имал право да бъде информиран и консултиран за всички мерки и действия, които са предприемани от ДСП- В. и от доставчика на социални услуги, ако направи такова запитване към тях.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима, защото е насочена срещу индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 1 от АПК, който подлежи на съдебен контрол, подадена е от неговия адресат в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, считано от 28.08.2025г.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съдът, след като извърши проверка за законосъобразност на атакувания административен акт на основанията, сочени от оспорващия, и служебно на всички останали по чл.146 АПК, преценява следното:

На първо място, [община] е доставчик на социална услуга по см. на чл.29, ал.3, т.2 ЗСУ. С решение на Общински съвет – В. е бил създаден „Комплекс за социални услуги за деца и семейства“, част от който е ЦОП „Усмивка“. Кметът на общината управлява предоставянето на социалните услуги на територията на общината, които се финансират със средства от държавния и общинския бюджет /чл.25, ал.2, т.5 ЗСУ/. Съгласно чл. 5, ал. 2 от Наредба за административното обслужване, [община] приема искания за извършване на административни услуги. Съгласно чл. 11 от Наредбата, администрациите са длъжни служебно да осигуряват всички издавани от тях документи, необходими за осъществяването от тях административно обслужване, а според чл. 12 – да осигуряват по служебен път документи, които са необходими на потребителя на административна услуга от други администрации. Когато исканите документи съдържат защитена информация, същата се предоставя съобразно изискванията на действащото законодателство. Съгласно чл.6, т.3 ЗЗДет., кмета на общината е орган за закрила на детето. Следователно заместник- кмета на община – В. с ресор Дирекция „Социални дейности“ и второстепенни разпоредители с бюджетни средства /доставчици на социални услуги/ е орган, който е оправомощен да предостави исканата административна услуга. В този смисъл не се констатира порок на волеизявлението по чл.146, т.1 от АПК.

На второ място, актът е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл.59, ал.2 от АПК реквизити. Посочена е правната квалификация, фактическите основания, както и доказателствата въз основа на които са установени. Не се констатира порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 от АПК, който да обуславя отмяна на акта /Постановление № 4/1976г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС; Тълкувателно решение № 16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд/. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол и осигурява възможност на

оспорващия да организира ефективно защитата си във висящия процес.

На трето място, не са били допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обуславят отмяна по см. на чл.146, т.3 АПК. Преценката на органа е направена, след обсъждане на релевантните факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл.35 и чл.36 от АПК. Ответникът е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Не са извършени съществени процесуални нарушения, които да са довели до неправилно приложение на материалния закон, не е било ограничено и накърнено правото на защита на жалбоподателя в хода на производството.

На четвърто място, съдът приема, че отказът е издаден в противоречие с материалния закон, поради което е налице основание за отмяната му по чл.146, т.4 от АПК.

Искането за предоставяне на информация, касаеща децата на жалбоподателя, представлява извършване на административна услуга по смисъла на легалното определение, дадено в § 1, т. 2, б. „в“ от ДР на Закона за администрацията. Съгласно тази норма „административна услуга“ е извършване на други административни действия, които представляват законен интерес за физическо или юридическо лице. Съгласно § 8 от ПЗР на АПК, уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго. Оттук следва, че за тези производства са приложими нормите за издаване и обжалване на индивидуални административни актове. Търсената информация представлява законен интерес на жалбоподателя, която да му послужи при упражняване на негово законно право по чл.122, ал.1 СК.

Подаденото от жалбоподателя заявление от 19.08.2025 г. е редовно и допустимо. С него е поискан достъп до досиетата на децата С. С. А. и М. С. А., които могат да съдържат следните категории документи – социални доклади, сигнали, експертни становища, протоколи, оценки, планове за работа, заповеди, разпореждания и други актове, свързани с прилагането на мерки за закрила. Заявлението включва необходимата индивидуализация на лицето, за което се отнася - трите имена и ЕГН на децата, както и посочване на качеството на жалбоподателя като техен баща и законен представител. Заявлението изцяло отговаря на изискванията на чл. 29 и чл. 30, ал. 1 от АПК, има ясен предметен обхват по материя, който без съмнение позволява на ответника да разбере в какво се изразява претенцията.

Съгласно чл.8, ал.1 от ЗЗДет., всеки родител, настойник, попечител или друго лице, което полага грижи за дете може да иска и да получава съдействие от органите по този закон, а съгласно ал.2, родителите, настойниците, попечителите или другите лица, които полагат грижи за дете, имат право да бъдат информирани и консултирани за всички мерки и действия, предприемани по този закон, с изключение на случаите по чл. 13, и могат да поискат промяна на мерките при изменение на обстоятелствата.

Съгласно §1, т.8 от ДР на ППЗЗДет., „досие“ е съвкупност от всички документи, данни, подадени декларации, протоколи, планове, кореспонденция и документи (доклади) по извършени действия за прилагане на мерките по закрила на детето, даващи информация по случая за всяко дете в риск. Тъй С. Л. А., не е лишен от родителски права, несъмнено има правен интерес да получи достъп до тези документи. Правният интерес произтича от качеството му на родител и законен представител, на когото законът предоставя правото да бъде информиран и консултиран относно всички мерки и действия, предприети по Закона за закрила на детето (чл. 8, ал. 2 ЗЗДет.).

По смисъла на чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679, досието на детето, което се създава във връзка с

прилагането на мерките по Закона за закрила на детето, съдържа лични данни.

Според чл. 4, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице".

Съгласно чл. 4, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, "обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

При тази правна рамка, съдът приема, че нормативно както по реда на ЗЗДет., така и по Регламент (ЕС) 2016/679 е гарантирано правото на родителя да получи информация за всички мерки и действия, предприемани по отношение на детето му, чрез достъп до съставените за това документи, включително и обработваните лични данни на детето.

Следва да се има предвид, че съгласно чл. 23, параграф 1, б. "и" от Регламент (ЕС) 2016/679, се допуска чрез законодателна мярка да се ограничи обхватът на задълженията и правата, предвидени в членове 12—22 и в член 34, за да се гарантира защита на субекта на данните или на правата и свободите на други лица.

В случая по отношение на С. С. А. и М. С. А. е образувана преписка и достъпът до нея от страна на родителя, е в интерес на децата, тъй като това е гаранция за спазване техните интереси. По аргумент от чл. 3 от Закона за лицата и семейството /ЗЛС/, С. Л. А., като родител на синовете си, може и има право да изисква съдействие от органите по Закона за закрила на детето, сред които и [община] /чл.6, т.3 ЗЗДет./. Както е разяснено в мотивите на тълкувателно решение № 1/03.07.2017г. по т.дело № 1/2016г. на ОСГК на ВКС на РБ „по правило титуляр на родителските права и задължения в пълния им обем и въз основа на собствен и независим титул от този на другия родител, е всеки един от двамата родители. Законът изисква родителските права и задължения да се упражняват от родителите в интерес на детето, да се осъществяват заедно и поотделно от родителите, и по общо съгласие на родителите. В редица специални закони се изисква съвместно упражняване на родителските права, независимо от брачния статус на родителите, когато с тях се засягат особено важни за детето права и интереси (определяне на име, промяна в гражданството, издаване на паспорт и пътуване в чужбина, религиозното възпитание на детето, даване на съгласие за осиновяване)“.

Действително в чл. 16, ал. 1 от ЗЗДет., съществува забрана за разгласяване на сведения за дете, която може да бъде преодоляна с разрешение на съда, но тази забрана се отнася само за третите лица, а не и за родителите на децата, какъвто е жалбоподателят. От друга страна, ако органът е считал, че в преписката се съдържат

лични данни за трети лица, той е могъл да предостави копие на съответните документи със заличени лични данни на тези лица, спазвайки изискванията на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679.

В заключение, оспореният отказ е незаконосъобразен и следва да се отмени, а преписката да се върне на ответника за произнасяне по подаденото искане. При новото произнасяне следва да бъдат съобразени разпоредбите на ЗЗЛД, досежно защитата на личните данни на други физически лица, различни от децата на жалбоподателя, ако такива се съдържат в посочените досиета; както и разпоредбите на ЗЗДет., с оглед защита на личността на всяко дете – чл.11а от ЗЗДет., неговото свободно изразено мнение – чл.12 от ЗЗДет., предоставената му информация и консултации от органа за закрила – чл. 13 от ЗЗДет., както и всички други сведения, ако такива са обективирани в документи в досието на всяко дете, за които ЗЗДет. е предвидил специален ред за разгласяването им.

На основание чл. 143, ал.1 от АПК, искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото е основателно и същите представляват заплатена държавна такса от 10, 00 /десет/ лева в равностойност на **5,11 евро**; адвокатско възнаграждение от 1 500, 00 /хиляда и петстотин/ лева, в равностойност от **766, 94 евро**, заплатено на адв. М. М. И.; адвокатско възнаграждение от **200, 00 евро**, заплатено на адв. А. Д. М..

От ответника е обективирано възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, което съдът счита за основателно. Касае се за правен спор, без особена фактическа и правна сложност, като съдът преценява вида, характера на делото, защитаваният интерес, броят открити заседания, както и обема на извършените процесуални действия от представителите на С. Л. А.. Съдът водейки се от тези критерии и съобразявайки разпоредбата на чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа /загл. изм. ДВ. бр.14/18.02.2025г./ приема, че размер от 1 000, 00 лева (хиляда лева) е справедлив и обоснован по смисъла на чл.36, ал.2 от Закона за адвокатурата, както и пропорционален на осъществените правна помощ и съдействие. Сумата се превалутира и възлиза на 511, 29 евро (петстотин и единадесет евро и двадесет и девет евроцента). Общият размер на разноските, които следва да бъдат възстановени от ответника е **516,14 евро** (петстотин и шестнадесет евро и четиринадесет евроцента).

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.174 от АПК, **Административен съд София-град**, II-ро отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказ изх. № Р./28.08.2025г. на заместник-кмет на [община],

постановен по заявление вх. № Р./19.08.2025г., по жалбата на С. Л. А. ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица], ет.3.

ВРЪЩА преписка по заявление вх. № Р./19.08.2025г. на заместник- кмет на [община], за ново разглеждане и произнасяне, съгласно мотивите на съда по приложението на материалния закон.

ОПРЕДЕЛЯ 14 /четиринадесет/ дневен срок за изпълнение на съдебното решение, който започва да тече от датата на влизането му в законна сила.

ОСЪЖДА [община] със седалище и адрес: [населено място], [улица], да заплати на С. Л. А. ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място], район „С.“, [улица], ет.3, сумата от 516, 14 евро (петстотин и шестнадесет евро и четиринадесет евроцента), на основание чл.143, ал.1 АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщенията за постановяването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК.

Съдия: